

John Ericsson
1803-89

MONITOR

Schillerinstitutets nyhetsbrev i John Ericssons anda årg. 18 nr 5 oktober 2007

Amelia Boynton Robinson sa:

Ta reda på vad LaRouche säger!

Eurasiska landbron är bästa konflikt- och finanskrislösningen

Mot bakgrund av sammanbrottet som nu sker i det internationella finanssystemet och det därmed sammanhängande akuta hotet om ett militärt angrepp på Iran, kallade Schillerinstitutet till en internationell konferens som hölls den 15–16 september i den tyska staden Kiedrich. De 350 konferensdeltagarna från 40 nationer spridda över fem kontinenter förde under mottot ”Den eurasiska landbron blir verklighet” två dagars intensiva diskussioner med Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche och experter från främst Ryssland, USA och Sydvästasien (se *Fysisk ekonomi*).

Alla förnuftiga människor borde vid det här laget inse att det internationella finans- och valutasystemet är i slutfasen av sin kollaps. Den så kallade amerikanska bolånekrisen är varken en bolånekris eller ett enbart amerikanskt fenomen. Den är en del av den systemkris som Lyndon LaRouche länge har varnat för högt och tydligt (se artikel sid. 2–3). Möjligheten att få till stånd ett nytt finans- och kreditssystem som gör att vi kan bygga ut den nödvändiga infrastrukturen och industriella produktionskapaciteten genom den eurasiska landbron, hänger på om vi kan mobilisera USA och Europa för en sådan lösning. Om vi misslyckas med att genomföra en sådan förändring på ett ordnat och fredligt sätt, då får vi den brittiska imperielösningen, som är att kontrollera (läs: strypa) världsekonomin med hjälp av krig och diktatur. Det brittiska imperiet, vars strävan har varit att förgöra sin ärkerival, republiken USA, ända sedan den grundades, genom att få USA att begå självmord i permanenta krig och ekonomisk förödelse, är mycket nära att nå sitt mål nu.

Det var detta som föranledde deltagarna på Schillerinstitutets konferens att enhälligt fördöma alla planer på ett militärt angrepp på Iran och anbefalla världens nationer att använda dialog och diplomati för att lösa krisen kring Irans kärnkraftsprogram i den Westfaliska fredens anda: att alla parter gagnas av att i första hand se till den andres väl.

I den andan fick Sverige ett stort politiskt och andligt lyft genom besöket av Amelia Boynton Robinson, vice ordförande för Schillerinstitutet och stor medborgarrättskämpe från USA. I en vecka inspirerade den 96-åriga levande legenden ungdomar och vuxna och uppmanade dem att hitta en uppgift och mening med sitt liv och att kämpa för rättvisa för alla människor tillsammans med Schillerinstitutet och Lyndon LaRouche. Hon bjöds in till flera gymnasier för att tala med eleverna. Hon intervjuades i TV4s Nyheterna och DN hade den 11 oktober en artikel om hennes besök i Sverige. Hennes tal och bilder från hennes framträdanden finns på LaRoucherörelsens hemsida www.nysol.se

På Kiedrichkonferensen antogs denna deklaration:

I fokus för Schillerinstitutets konferens i Kiedrich i mitten av september stod behovet att införa en rättvis ny ekonomisk världsordning i en snar framtid. Med tanke på det internationella finanssystemets långt gångna sammanbrott måste regeringar och parlament i alla världens nationer skyndsamt föra upp frågan om den fysiska ekonomins återuppbyggnad på dagordningen.

Byggandet av en transportkorridor mellan Sibirien och Alaska över Berings sund, som diskuterades på en konferens i april i år i Moskva, är ett av flera viktiga projekt på väg mot det som måste bli ett världsomspännande system av transport- och utvecklingskorridorer, som binder samman suveräna nationalstater på ett fredligt sätt. Den nya ekonomiska världsordningen måste ha som mål att återuppbygga den fysiska ekonomin så att alla nu levande människor kan försörjas, och fattigdomen besegras på kortast möjliga tid.

Den eurasiska landbron som hörnstenen i denna nya ekonomiska världsordning är ett utvecklingsperspektiv för 2000-talet som kan sätta punkt för den barbariska epoken i mänsklighetens historia, då konflikter mellan folk ledde till krig. Den världsomspännande landbron kommer att etablera en metod att undvika krig genom fredligt ekonomiskt samarbete för hela mänsklighetens gemensamma mål.

Vi anbefaller världens regeringar att anta detta program i samband med FN:s kommande generalförsamling.

Lyssna på en internetkonferens med Lyndon LaRouche

– antingen direkt, onsdagen den 10 okt. kl 19 sv tid, eller efteråt – på www.larouchepac.com

Skydda människorna!

Bygg en brandvägg nu! Skulder är inte tillgångar

– Jag förstår inte hur finanssystemet ska kunna överleva oktober månad, sa Lyndon LaRouche den 31 augusti, som kommentar till utvecklingen på den globala finansfronten. Vi behöver få upp brandväggarna fort för att skydda människorna, tillade han.

Tillväxten som skett i det globala finanssystemet bygger på ett mycket simpelt lurendrejeri, nämligen att skulder som aldrig kommer att kunna betalas behandlas som tillgångar. Dessa ”tillgångar” används sedan som språngbräda för en långivningskarusell som växlar upp tusen till miljoner till miljarder till biljoner dollar i finansiella betalningsåtaganden. För varje år som går förflyttar sig finanssystemet längre bort från verkligheten, längre ut från klippkanten.

Att ta ett lån kan vara något gott, om pengarna som lånet ger tillgång till används till att bygga upp samhällets produktionskapacitet. Men om lånet blir en ersättning för produktiv verksamhet, då gör det bara saken värre. Det är det problemet vi har i dag. Eftersom vår ekonomi drivs med lånade pengar – hushåll, företag, stat och kommuner – så riskerar varje utebliven betalning att utlösa ett jordskred av förluster, som kan sätta i gång en kedjereaktion som får hela systemet på fall. För varje förlust kommer vi närmare den kedjereaktionen, och förlusterna kommer tät.

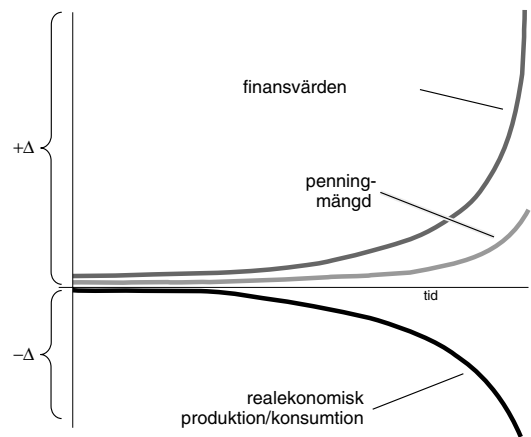
Det kommer att bli ännu värre

För att hålla spelet i gång pumpade centralbankerna varje år in mer och mer pengar i finanssystemet. Pengarna flödade så fritt att penningmängden till slut ökade snabbare än finansvärdena (det samlade värdet av aktier, obligationer, derivat m.m.) och skapade en hyperinflation i finansvärdena. Den punkt då detta var ett låneproblem som kunde lösas med punktinsatser är för länge sedan passerad.

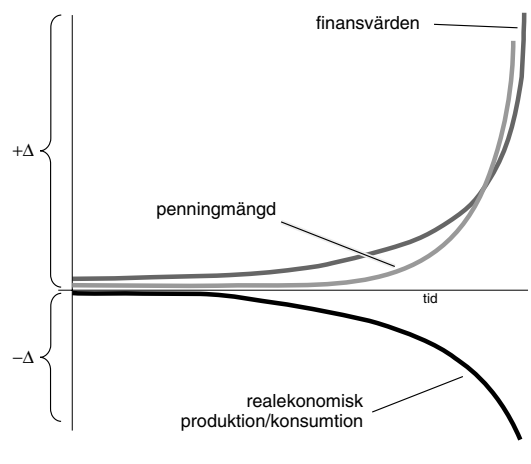
Det som utspelar sig kan bara förstås med utgångspunkt från LaRouches pedagogiska kollapsfunktion (se figur 1–2), där realekonomins nedgång och penning- och finansvärdenas exponentiella tillväxt inte utgör separata händelser utan ingår i en och samma kontinuerliga funktion. Ju mer den reala, fysiska ekonomin plundras för att ge näring åt bubblan, desto fortare urholkas grunden som hela spekulatjonen vilar på, i en självfödande kollaps. Om man slutar mata bubblan kollapsar den, och om man fortsätter mata den kollapsar den också. Detta är ett skeende som Wall Streets räknemetoder inte har en chans att klara av.

När skulder behandlas som tillgångar blir tillgångarna i systemet ett enormt betalningsåtagande, och en bubbla som byggts upp genom att sådana värdelösa tillgångar växlats upp till svindlande belopp, kommer att kollapsa mycket fortare än den byggdes upp, i en kedjereaktion driven av en omvänd hävstångseffekt. Så fort en tillgång kollapsar, snabbar det på takten med vilken andra tillgångar kollapsar, och hela systemets kollaps. Under perioder som den vi nu är inne i, när nästan alla spekulanterna försöker sälja sina högriskabla tillgångar och fly till säkerheten i statsobligationer, förlorar tillgångarna i värde för varje säljförsök. Om ingen vill köpa dem är de värdelösa, och lika värdelösa även om någon fortfarande

FIGUR 1
En typisk kollapsfunktion

FIGUR 2
Kollapsen når en kritisk instabilitetspunkt

de skulle vilja köpa dem.

Kollapsen sker med olika hastighet i olika länder, men inom ramarna för samma allmänna nedgång i den fysiska produktiviteten och hyperinflationistiska ökning av monetära och finansiella betalningsåtaganden. Kollapshastigheten kommer att öka exponentiellt och systemet kommer att vända näsan i vädret i mitten av oktober, sa LaRouche. Explosionerna vi ser nu är bara handgranater, mycket större väntar. Om systemet går på en riktig mina kanske det inte ens klarar sig till oktober. Ju större förluster, desto instabilare blir systemet.

Enda sättet att undvika en katastrofal explosion är, sa LaRouche, att frysa systemet, och bygga upp brandväggarna som kan skydda människorna och den produktiva delen av ekonomin, så som förklaras i hans föreslag till en Homeowners and Bank Protection Act. Problemet måste behandlas som en helhet; att försöka hantera enskilda aspekter var för sig kommer inte att lösa någonting.

Ekonomiskt underskott

Efter den ekonomiska och politiska kursomläggningen under perioden 1967–70 har USA under finansoligarkins överinseende medvetet monterat ned det som en gång var världens starkaste industriapparat, förankrad i ett samhälle som tog ställning för vetenskapligt och teknologiskt framtidskridande, och ersatt det med en informations- och tjänsteekonomi byggd på datorer, tjänster och finansspekulation. Under den här ordningen började inkomsterna – i reala termer – sjunka för större delen av befolkningen, särskilt för dem som förlorade sina mer välbetalda industrijobb; samtidigt började levnadsomkostnaderna stiga. För att kompensera för skillnaden började hushållen låna, främst via kreditkort, billån och bostadslån. Företagen använde sig också mer och mer av lånade pengar, via banklån, värdepapper och obligationsmarknaden. Att låna blev en livsstil, det var inte längre något att skämmas för och till slut var vi så fast i det att vi började låtsas att vi hade koll på våra skulder, när det i själva verket var skulderna som hade koll på oss.

Skulderna växte och växte, och började hopa sig i bank-systemet. Bankerna fick bara ha upp till en viss gräns. Alla förstod att enskilda skulder kunde betalas, men inte den samlade skulden, så man införde ett intrikat system för att förlänga lånen, och bankerna började paketera om dessa lån till värdepapper och sälja dem till penningplacerare, i en aldrig tidigare skådad omfattning. Dessa värdepapper var visserligen baserade på skulder som aldrig skulle kunna betalas, men bokföringsmässigt gällde de fortfarande som tillgångar för placerarna, vilka sedan belånade dem eller gjorde om dem till andra värdepapper, som de kunde sälja. Snart var värdepapperen, derivaten och de andra vadslagningsinstrumenten uppe i värden som vida översteg den mängd skulder som de nominellt var baserade på, och de hade för länge sedan sprungit ifrån värdet på de fysiska tillgångar som hela finansstrukturen vilade på. Vartefter denna härva växte pressades den längre och längre bort från bankernas balansräkningar, ner i underjorden där derivatmarknader och hedgefonder opererar utanför balansräkningarna via sådana oreglerade pirattillhåll som London Citys Cayman Islands.

Detta spekulationskasino växte sig så stort att det tog över hela världsekonomin, och ju mer det växte desto glupskare blev dess penningbegär. Fastighetspriserna drevs upp i USA, Europa, Japan och andra länder för att skapa nya lån att mata monstret med; hushåll, företag, stat och kommuner dammsögs på pengar, och den reala ekonomin sögs ut till sista droppen. Till slut hände det som måste hända, kasinot blev så stort att det inte fanns nog med pengar för att hålla det i gång.

En av de viktigaste komponenterna i denna bubbla, den amerikanska fastighetsmarknaden, gick in i väggen 2005. Husprisernas ökningstakt dämpades, och sjönk så mycket att i många områden upplever man nu inte bara att ökningstakten blir allt långsammare, utan att huspriserna faktiskt faller. För att försöka hålla spelet i gång trots denna nedgång började finansmännen lätta på kraven för bolån, allt för att få till stånd en försäljning. Det handlade inte om att sälja hus, utan om att sälja huslån, och försäkra sig om att pengarna fortsatte att strömma in till kasinot. Husen var, ur kasinots synvinkel, en biprodukt av deras lånekrångarplan.

Chockvågor

Eftersom det globala finanssystemet i grund och botten är ett gigantiskt pyramidspel som måste växa för att det inte ska

kollapsa, har det minskade penningflödet lett till förluster som sänder chockvågor genom hela systemet. De som drabbas först när priserna faller är de som köpte när marknaden stod på topp, eftersom de sitter med skulder som är större än vad husen är värda. Många av dessa köpare hade också fått bolån med låga lockräntor, och nu krävs de på högre och högre månadsbetalningar trots att värdet på huset faller, andra köpare mister sina jobb eller blir sjuka, och ytterligare andra köpte hus i spekulationsssyfte. Vad orsaken än var så började antalet missade betalningar och vräkningar att öka, och de fortsätter att öka när huspriserna faller, och det betyder problem för de biljontals dollar i finansvärden som är baserade på fastigheter.

Dessa missade betalningar utlöste den så kallade ”subprime”-krisen, som påstås vara orsaken till den nuvarande turbulensen. Om bara köparna hade varit mer ansvarsfulla, om bara långivarna inte hade varit så giriga, så skulle vi inte ha fått denna ”smitta” som angriper ett i övrigt friskt system, hette det. Som löpsedelsmaterial var det ganska lyckat, pådrivet av bankerna och de stora mediebolagen. Det hade alla de rätta ingredienserna: vanliga människor som kastar skulden på stackars oskyldiga banker, familjer som riskerar att kastas ut på gatan, och inte ett ord om att detta var ett direkt resultat av upplägget på hela finanssystemet. All denna dramatik och mörkläggning i ett och samma paket.

Visst kan en löpsedel kasta om skuldbördan, men den kan inte gömma undan förlusterna, och förlusterna växer för varje dag. Eftersom tillgångar i dessa dagar bara är någon annans skulder, sopar varje missad skuldbetalning bort någons tillgång, och vartefter förlusterna hopar sig sänder de chockvågor av missade betalningar genom hela systemet. Ännu värre blir det av att det finns biljontals dollar i uppväxlade tillgångar i systemet, vilkas värde är helt kopplat till stigande fastighetsvärden. Det vill säga, man tror att de har ett värde därför att man tror att man kommer att kunna sälja dem till någon annan för mer än man själv gav för dem. När priserna slutar stiga är spelet över.

Ett exempel på hur det fungerar är Baer Stearns, som gav ut massor med subprime-lån och proppade sina egna hedgefonder fulla med fastighetsbaserade värdepapper och CDO (collateralized debt obligations), bara för att se dessa hedgefonder gå omkull i somras. Merrill Lynch, som hade lånat ut ett rätt betydande belopp till en av fonderna, beslagtogs och försökte sälja en del av fondens värdepapper som utgjorde säkerhet för lånet, men upptäckte att priset man skulle få ut bara var hälften av det nominella, varpå försäljningen avbröts.

Innebörden av denna misslyckade försäljning är enorm, eftersom den avslöjade för alla att det officiella värdet på finanspapperen är fiktivt. Bollandet med svarte petter hade börjat – och om LaRouches metod inte tillämpas kommer det inte att sluta förrän botten är nådd.

John Hoefle för Executive Intelligence Review 7 sept.

2007

Möt bolåne- och finanskrisen med en brandvägg:

Rädda hus och hem, och bankerna!

Lyndon LaRouches politiska aktionskommitté, LPAC, genomför sedan den 22 augusti en massmobilisering i USA för att se till att kongressen röstar igenom en lag till skydd för såväl villaägare som banker.

Den lagstiftning som LaRouche föreslår, kallad Homeowners and Bank Protection Act of 2007, är det enda som i denna sena timme kan förhindra att miljontals amerikaner får sina fastigheter utmäta och hamnar på gatan i år och nästa år, samtidigt som den kan bli startpunkten för en mer omfattande omorganisering av hela det internationella dollarbaserade finanssystemet, som nu är ohjälpligt bankrott. Bankfolk och ledande personer inom USA:s demokratiska parti, som informerats om LaRouches initiativ, har förklarat att den föreslagna lagstiftningen är ”klart genomförbar” och ”den enda räddningen” för det amerikanska folket.

Några grundpelare i LaRouches förslag till en Homeowners and Bank Protection Act of 2007 är:

1. Kongressen måste inrätta en statlig myndighet med uppgift att ta banker med federal och delstatlig oktroj under sitt beskydd och frysa samtliga bolån under så många månader eller år som behövs för att värdena ska justeras till rimliga nivåer; skriva om befintliga bolån till rimliga räntesatser; samt skriva av alla canceröst spekulativa skuldförbindelser som sammanhänger med bolånebaserade värdepapper, derivat och andra former av skojerier som har drivit banksystemet till dess nuvarande bankrutta tillstånd.

2. Under denna övergångsperiod ska alla utmätningar ställas in, så att familjer kan bo kvar i sina hem. Månadsbetalningar, som i praktiken motsvarar hyresbetalningar, görs till utvalda banker, vilka sedan kan använda dessa medel som säkerhet för vanlig utlåningsverksamhet; på så vis återförs kapital till banksystemet. Dessa rimliga månadsbetalningar kommer så småningom att diskonteras till nya bolån, som återspeglar saneringen av fastighetsbubblan och införandet av rimliga fastighetsvärderingar, och som har lägre, fasta räntor. Man får räkna med att denna sanering av fastighetsmarknaden kommer att ta flera år att slutföra. Under denna interimperiod ska ingen skuldtyngd husägare kastas ut från sin bostad, och bankerna ska skyddas, så att de kan återuppta sina traditionella funktioner vilket är att serva det omkringliggande samhället, och ge lån till investeringar i produktiva industrier, jordbruk, infrastruktur m.m.

3. I varje delstat är guvernören ansvarig för programmets genomförande, inklusive bestämmandet av ”hyresbetalningarna” till utvalda banker, på bemyndigande av den amerikanska

staten, som ombesörjer de nödvändiga krediterna och garantierna för att övergången ska kunna genomföras på ett bra sätt.

Inom ramarna för denna plan kommer, enligt LaRouches förslag, även hela Federal Reserve-systemet att dras genom ett ordnat konkursförfarande, och omvandlas till en Third National Bank of the United States. Som LaRouche förklarar i sitt utkast till det program som det demokratiska partiet bör gå till val på 2008, bör dessa åtgärder kompletteras med att världens tongivande nationer kommer överens om att införa ett nytt Bretton Woods-system, med fasta växelkurser mellan valutorna och långsiktiga avtal om stora utvecklingsprojekt i global skala.

Utmätningstsunamin som hotar att vräka bort miljontals amerikaner från deras hem beror inte bara på att det har blivit en kris på bolånemarknaden, utan på att hela det globala finanssystemet är på väg att bryta ihop. Inget slut finns i sikte på detta sammanbrott förrän de ansvariga politikerna ingriper och reser upp en brandvägg mot skadeverkningarna av de hyperinflationistiska skuldbubblor som Alan Greenspan & Co har skapat i ett fåfängt försök att skjuta upp sammanbrottet.

Återigen är det Lyndon LaRouche som i ett avgörande läge kommer med lösningen som ger världen en chans att styra bort från katastrofen. Nu är bara frågan: kommer människor att stå upp och ta strid för att vinna en mänsklig framtid för sina egna nationer, och för civilisationen som sådan?

Se vidare på www.larouchepac.com

Rusta Sverige för nästa bankkris!

En liknande lag som den LaRouche föreslår finns färdigutredd även för Sverige. 1995 års banklagkommitté, som tillsattes efter den katastrofala hanteringen av 1991 års bankkris, föreslog i sitt slutbetänkande (Banker i kris, SOU 2000:66) att staten med en ny lag får rätt att rekonstruera eller avveckla banker i kris. Banken sätts i ”offentlig administration”, dvs staten tar tillfälligt över bankens hela ledning, styrelse och ägaransvar. Banken kan då drivas vidare som vanligt, medan kundförluster och obetalbara skulder utreds och hanteras. Statens övertagande av banken garanterar alla nya insättningar och transaktioner. Småsparare kan också känna sig trygga med statens insättargaranti. Alla andra skulder betalningsstoppas och fryses till dess bankens tillgångar och skulder utretts. Inom två år ska banken ha antingen rekonstruerats, sålts eller likviderats.

Banklagskommitténs förslag borde omedelbart aktualiseras av regeringen i denna kris!

Nyhetsbrevet utkommer en gång per månad. Redaktion: Tore Fredin.
Schillerinstitutet, Box 11918, 161 11 Bromma. Tel. 08-98 30 10. e-post larouche@nysol.se www.nysol.se
Pren. helår 2 000 kr. Postgiro 58 00 49-5. Eftertryck endast tillåtet med källhänvisning.